

מ"ת (חיפה) 54687-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

מ"ת (חיפה) 54687-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 54687-10-24

מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[22.12.2024]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של הנאשם עד תום הליכים.

1. לפि עובדות כתוב האישום שהוגש נגד הנאשם, במוועדים הרלבנטיים הנאשם היה נשוי למתלוננת ולהם ארבעה ילדים

משופטים - בן בגיר ושלוש בנות קטיניות. המשפחה התגוררה בטירת הכרמל. ביום 19/10, על רקע חсадו של

ה הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו, לאחר חילופי דברים עם הילדים ו בשל חсадו כי בתו הזמנית משטרת, נטל הנאשם את

פתח הבית, נעל אותו מבפנים ואימס על המתלוננת והילדים שאם המשטרת תגיע למקום הוא ידקור את כולם עם

סיכון ושאמם הם יפגעו לו בחופש הוא יפגע להם בחיבים ובבריאות. בהמשך אותו יום, בערב, על רקע חсадו שהמתלוננת

בוגדת בו, הנאשם אימס להרוג את המתלוננת, בעט בה והיכה אותה מכות אגרוף לראשה . הנאשם הפסיק

כשהמתלוננת החלה לצעק "הצילו" מהחלון. למתלוננת נגרמו המומים ואודם ברגליה, ברכיה, גבה ובידה הימנית.

עוד נתען כי ביום 20/10/2024 בערב, על רקע חсадו שהמתלוננת בוגדת בו, הנאשם אמר לה שישחת אותה וירצח אותה

תיקו שהוא אוחז בסכין. לאחר מכן הציב צרק סמים בחדר השירותים ואמר למתלוננת שישחת אותה. בנותיו ברחו

לביתו של השכן שנכנס לדירת הנאשם. אז, לאחר חילופי הדברים, הנאשם נעמד מול השכן כשהוא אוחז בסכין לכיוונו

והמשיך לאימס על המתלוננת שיראה בה, יירוג אותה ויקח לה את הנשימה. בשלב זה בתו של הנאשם הצעיקה משטרת.

לאחר הגעת המשטרת, בנסיבות שוטר, הנאשם המשיך לאימס על המתלוננת באומרו שהיא עשתה טעות, התלונה רתק

תשבר אותה וכדי לה למהר ולבטל אותה. עוד נתען שה הנאשם החזק בתא השירותים סם מסוג קווקאי במשקל

1.186 גרם נטו.

בנוסף, הואשם המשיב בכר שבioms 13/1/24 סטר למתלוונת לפניה. בנו של המשיב תפס אותו מאוחר על מנת להרחקו מהמתלוונת, והמשיב נגח בכיוון פניו של הבן, פגע לו באף ובפה וגרם לו דימום מהאף. בהמשך המשיב נשר את בנו ביד והשליך לעברו כוס קידוש מזκיכת שלא פגעה בבן והתנפיצה על הרצפה. הבן ברוח מהדירה אך המשיב התקשר אליו והורה לו לחזור וכן אמר לו שאם יזמין משטרה למקום, המשיב יפגע בבן, בחוגתו של הבן ובמשפחה של זוגתו.

עוד הואשם המשיב בכר שבioms 24/4/28, לאחר שבנו העיר לו שהוא עր בלילות, המשיבicus ורדף אחריו הבן בדירה כשהוא אוחז בסכין וניסה לדקור את בנו. כשהמתלוונת והבנות נעמדו בין המשיב לבין הבן, המשיב עזב את הסכין וזרק לעבר הבן פחית משקה שלא פגעה בו. בהמשך המשיב זرك על הבן מסר מחשב אותו תלש מהשולחן ופגע ברגלו של הבן, וכן השליך כוס זכוכית על המתלוונת ופגע בבטנה.

עוד הואשם המשיב בכר שכנה עובר לאיורים דלעיל השליך לעבר המתלוונת כוס זכוכית עם נר. בתו של המשיב שנכחה במקום צעקה "הצילו" כדי להגן על המתלוונת והמשיב סטר על פניה של הבית. למשיב יוחסו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת הזוג), לפי סעיפים 382(ג) + 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); הדחה בחקירה, לפי סעיף 245(א) לחוק; תקיפה סתם - קטן ע"י אחראי, לפי סעיף 2(ב) + 379 לחוק; ריבוי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק>; החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק; וכליות שוא, לפי סעיף 377 רישא לחוק.

2. בבקשתו למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נטען כי בידי המבקרת ראיות לכואורה להוכחת המינויים למשיב וכי מתקיימת עילה למעצרו של המשיב שענינה מסוכנותו לבני משפחתו ולציבור בכללו. בהקשר זה המבקרת הפנתה לראיות לכך שהמשיב משתמש במסימים קשיים באופן יומיומי וכי העבירות בוצעו על רקע חדש שהמתלוונת בוגדת בו.

עוד הפנתה המבקרת לעדויות בני הבית מהן עולה מסכת אלימות ואויומים מתמ Schaft מצד המשיב, לעברו הפלילי המכבד הכלול 30 הרשעות קודמות בעבירות מסווגים שונים בגין ריצה המשיב מסרים ממושכים בפועל, ולמסמכים רפואיים מהם עולה שהמשיב מוכר למערכת הפסיכיאטרית ואובחן כסובל מסquizופרניה לצד שימוש במושך במסימים. נטען, כי לצד עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות כלפי בני המשפחה, מתקיים גם חשש לשיבוש הליכי משפט נוכח ניסיון המשיב להשפיע על המתלוונת ולגרום לה לחזור מתלוונתה. המשיב הפנתה לפטיקה התומכת בטענותיה.

3. לאחר שהධין נדחה על מנת לאפשר לב"כ המשיב דעת לעין בחומר חקירה, ביום 24/11/3 הסכים הסניגור לקיומן של ראיות לכואורה, תוך שציין כי טענותיו של המשיב במישור הראיתי "פחות מתאימות" לשלב הדיוני הנוכחי. עוד הסכים ב"כ המשיב לקיומה של עילת מעצר. נוכח העובדה כי עובר למעצרו המשיב פנה לאשפוזית "בית חם" ובייש להתקבל לטיפול, התבקרתי (באישור התביעה) להורות על הגשת תסקير מעצר שיבחר שחרור המשיב לגמילה. נענית ליבקשתה.

4. בתסקיר מיום 21/11/24 עמד שירות המבחן על נסיבותיו האישיות של המשיב, על הרקע להתמכרותו ולהסתבכויותו עם החוק בעבר. שירות המבחן הצבע על גורמי סיכון מסוימים, לרבות עיסוקו האובססיבי של המשיב במתלוננות בין היתר סביר חדשתי כי היא מנהלת קשר רומנטי עם אחר. עם זאת, בשל כך שירות המבחן לא הצליח להיפגש עם המתלוננת, הערכת סיכון לא הושלמה. שירות המבחן שלל אפשרות שחרורו של המשיב לחופפת מעצר ב"בית חם" לאחר שהגיעה למסקנה כי אין בחלופה זו כדי להפחית מרמת הסיכון הנש��פת ממנו.
5. לאחר שמייעת השגות ב"כ המשיב לגבי התסקיר שהוגש, ונוכח או בהירות שעלתה לגבי החלופה המדוייקת שנבדקה (ב"בית חם" קיימת הן חלופת מעצר בתשלום והן יחידה אשפוזית לגמilia מסוים) הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים שיבחן אפשרות של חלופה טיפולית בלבד.
6. בתסקיר משלים מיום 28/10/24 הגיע שירות המבחן למסקנה שסיכוי הצלחת המשיב להשלים טיפול גמilia נמוכים, וכן כי קיימ סיכון של הפרת תנאי שחרור, במיוחד כלפי המתלוננת.
7. בשלב זה ביקש סניגורו הקודם שהמשיב לשחררו מייצוג המשיב נוכח חילוקי דעתות שהתגלו בין לבין המשיב. לאחר ששמעתי את המשיב עצמו, בהחלטה מיום 24/12/2 הוריתי על שחרור הסניגור הקודם מייצוג המשיב ומינויו למשיב סניגור מהסנגוריה הציבורית.
8. בדיון ביום 15/12/24 ביקש הסניגור החדש לקבוע כי לא מתקיימות ראיותلقואורה להוכחת המוחש למשיב בכתב האישום. נטען, כי לדעת המשיב סניגורו הקודם שגה עת הסכים לקיומן של ראיותلقואורה. לפי המשיב, בהודעות המתלוננת במשפטה עלו סתריות ושוררים ממשמעותיים וקיים סיכוי סביר לכך שהמשיב יצא להוכחה שמדובר בעילה שרקמו בני משפחתו. המשיב לא מלא פיו מים, מסר בחקירותיו גרסה סדורה והכחיש את החשדות נגדו. לאחר שהערתי, כי בשלב הדיוני הנוכחי אינם השלב המתאים לבחינת מהימנות עדי הtribuna, טען הסניגור כי גם אם יקבע שקיימת חולשה בראיות, די בכך כדי להורות על שחרור המשיב לחופפת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני ב"בית חם". בין היתר, הפנה הסניגור לכך שעברו הפלילי של המשיב ישן (הרשעה אחרונה משנת 2016) וביקש לבחון חלופה זו ככל שבית המשפט ימצא כי קיימות ראיותلقואורה.
9. ב"כ המבקשת התנגדה לשחרור המשיב לכל חלופה. בין היתר, היא הפנתה לעברו הפלילי ולتسקירים שהוגשו וטענה כי אין בכוחה של החלופה שהוצאה כדי להפחית ממשוכנותו. עוד נטען כי מדובר במסגרת שאינה מפוקחת ע"י משרד הרווחה ואין בה טיפול ייעודי לעבריini אלמ"ב. המבקשת הפנתה להחלטות בהן חלופה זו נדחתה ע"י בית משפט מחוזי.
- דין והכרעה

10. "...אין ליתן יד להתנהלות בגדירה בעל דין מנסה לחזור בו מהסכמתו על דרך של בחינת מסכת הראיות לכואורה מחדש במסגרת בקשה לעיון חוזר. העתרות לניסיון זה מקנה לבעל דין אפשרות ל"מקצת שיפורים", באופן שהופך את הבקשה לעיון חוזר לمعין "ערר" על קביעת קיומן של ראיות לכואורה. משנתן העורר את הסכמתו לקיומן של ראיות לכואורה, ומושא הגיש עורך על קביעת בית המשפט המחויז אודזות קיומן של ראיות לכואורה, אין לאפשר לו בדייעבד ובחולף הזמן את פתיחת הדיון מחדש כайл' לא היו הדברים מעולם וכайл' הדיון עתה מתנהל במונתק מכל מה שאריע עד כה בתיק" (בש"פ 8265/09 מדינת ישראל נ' יהונתן אלמליך, פסקה 22). כמו כן, "משנתן נאשם את הסכמתו לקיומן של ראיות לכואורה, אין לאפשר לו לפתח את הדיון מחדש עם החלפת "צגו מבלי" שנתחדש דבר בחומר הראיות, אלא בהתקיים נסיבות חריגות מצדיקות זאת" (בש"פ 2345/22 מדינה נ' מדינת ישראל, פסקה 6). עם זאת, "...בבית משפט זה נשמעה גם הדעה לפיה מקום בו לא התקיים דיון לגופו של עניין בראיות שבתיק, יש להקל בבחינת בקשה לחזרה מהסכמה בשאלת קיומן של ראיות לכואורה (בש"פ 6185/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 [פורסם בnbsp; (2.10.2019) (בש"פ 6475/23 שלמה זלמן הלפרין נ' מדינת ישראל, פסקה 17).
11. אזכיר את השתלשלות העניינים. כתוב האישום והבקשה הוגשו ביום 29/10/24. הסניגור ביקש דחיה על מנת לצלם את חומר הראיות ובית המשפט (חברי כב' השופט אחсан חלב') נunter לבקשת תור שקבע כי קיימת תשתיית ראייתית ראשונית מצדיקה הארכת מעצר. בדיון לפני נ' 3/11/24 הסניגור הצהיר כי עיין בתיק החקירה וכי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכואורה "ולא בגין שאין מה לטעון על הראיות, אלא בגין שהטענות באופיו הן טענות שפהות מתאימות להליך ולשלב זהה" (עמ' 3 ש' 15-16 לפורת'). הנה כי, ההסכמה לראיות לכואורה לא נעשתה ככלא יד, אלא באה בעקבות עיון בחומר הראיות ותווך שהסניגור היה עיר לקויים של פגמים כאלה ואחרים בראיות, אלא סבר שלא מדובר בפגמים שיש בהם כדי לכrescoם בעוצמת הראיות בשלב הנוכחי של ההליך הפלילי.
- לאחר שהתקבל תסקירות מעצר, ביום 24/11/24 הוריתי על הגשת תסקירות משלים מבלי שנטען דבר וחצי דבר לגבי הראיות.
- רק בדיון ביום 2/12/24, לאחר שהתקבל תסקירות משלים ששכל גם חלופה טיפולוגית ולאחר שב"כ הקודם של המשיב ביקש לשחרר מהמשר הייצוג, טען המשיב לראותה ניתנה לאחר עיון בחומר הראיות ותහילן פירט טענות שלושתו מכרסמות בעוצמת ראיות לכואורה.
12. המסקנה הבורורה מהאמור הינה כי ההסכמה לקיומן של ראיות לכואורה ניתנה לאחר עיון בחומר הראיות ותહילן סדר של שיקילת הדברים. מסקנותו של הסניגור הקודם נמסרה לבית המשפט. לא בכדי גם הסניגור החדש, לאחר שעין בחומר הראיות, הסתיג בדבריו מטענה כי קודמו כשל ביצוג המשיב.
- במצב דברים זה לא מתקיימות נסיבות חריגות מצדיקות דין מחדש בסוגיית ראיות לכואורה.

13. למרות האמור, ועל מנת למנוע כל חשש לעוות דין שעול לhive הגורם למשיב, נטלתי את תיק החקירה ועינתי בו שוב (התיק מוכר לי מהארכות מעוצר של המשיב). מטיב הדברים, בסיס ראיות המשיבה עומדת גרסת המתלוונת, עליה שבאה בהודעתה. אלא שבמקרה זה גרסת המתלוונת נתמכת בראיות חיצונית רבות, בהן הודיעות לידי הזוג, שכנים, אחותה של המתלוונת לה סירה על אלימות המשיב, תיעוד החבלות, ועוד.

אזכור את מושכלות היסוד. בשלב של בוחנת ראיות לכואורה לצורך הליך המעצר בית המשפט לא בוחן מהימנות העדים ולא קובע ממצאים שבעובדה. "במסגרת בוחנת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוכה כי, ככל, יש לבחון את קיומו של ראיות לכואורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמן". על פי מבחן זה, בעת בוחנת קיומו של ראיות לכואורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיחס לו... לכלל האמור יש חריג המתיחס לנטיות בהן בית המשפט מוצאת בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכואורה, סתרות ופרוכות מהותיות וגליות לעין המצביעות על כرسום ממשי בקיומו של ראיות לכואורה" (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני י' מדינת ישראל, פסקה 27).

לאחר עיון בתיק החקירה סבורני כי מקרה זה אינו חריג, והמשיב לא הציע על סתרות ופרוכות, לא כל שכן "מהותיות וגליות לעין". אין בגרסת המשיב, לפיה המתלוונת ולידיו רקמו עלילה נגדי, כדי לכרכס בעוצמת הראיות בשלב הנוכחי של ההליך. כפי שהעיר כב' השופט ע. גרשקופף בעמ"ז 24445-08-24, 27825-08-24 פלונים י' מדינת ישראל (פסקה 6), "שאלת אמינות המתלוון, והאפשרות כי הוא פיברך את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בראיות לכואורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתרות גליות בחומר החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמושלת יסוד".

הדברים נכונים גם בעניינו של המשיב.

לאור האמור אני שוב וקובע כי קיימות ראיות לכואורה בעוצמה תקינה להוכיח המיחס למשיב בכתב האישום.

14. ב"כ המשיב, הנו הקודם והן הנוכחי, לא חלקו על קיומה של עילית המעצר, ובצדק. "בעבירות של אלימות משפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את "הצבע והגונג" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג" (בש"פ 655/10 חן דודוב י' מדינת ישראל). בעניינו, עסוקין בסדרה של מעשים המלמדים על מסוכנות גבוהה של המשיב לבני ביתו. לא מדובר רק באלימות פיזית, אלא גם באירועים קשיים. חלק מהמעשים בוצעו תוך שימוש בנשק קרב. המעשים נפרשו על פני פרקי זמן ממושכים. המשיב אף ניסה להשפיע על המתלוונת ולגרום לה לחזור בה מתלוונתה בנסיבות שוטרים. מעיון בהודעות המתלוונת והילדים עולים תיאורים קשים של אלימות מתמשכת, מילולית ופיזית, מצד המשיב. בני הבית מתארים אווירה של אלימות ופחד רב מפני המשיב. כאמור יש להוסיף את התמכרותו של המשיב לסמים קשים, עליה הוא לא חולק, את מצבו הנפשי ואת עברו הפלילי (הgem שמדובר בעבר יחסית ישן).

אף עמדת שירות המבחן לא מיטיבה עם המשיב. גם שהערכת סיכון לא הושלמה, תמונה העולה מהמתסקרים מדאגה ביותר. המשיב נוטל סמים קשים בתדירות גבוהה לצד טיפול רפואיים. שירות המבחן התרשם מהתנהגות אלימה ודורסנית של המשיב כלפי בני ביתו כאשר המשיב כלל לא מודע לנזקים החמורים שהתנהגותו והתמכרוותו גורמים לבני משפחתו, אלא חש נבגד מצדם. לדעת שירות המבחן אי הקפדה על טיפול רפואי פסיכיאטרי לצד שימוש בסמים קשים מקרים את התנהגותו של המשיב.

מכלול הנسبות עולה כי מסוכנותו של המשיב גבוהה, וכך אף חש בעוצמה בלתי מבוטלת לשיבוש הליכי משפט מצד המשיב.

15. החלופה שהוצאה ע"י המשיב הינה שחרור ל"בית חם". מדובר במסגרת מוכרת, המשמשת הן כחלופת מעצר פרטית והן כאשפוזית למיליה מסמים. כפי שהעיר לאחרונה בית המשפט המחווי בחיפה [בעמ"ת 37504-07-24](#) מדינת ישראל נ' מיכאל פרנץז (החלטה מיום 17/7/24), "בית חם יכול לשמש במקרים רבים חלופת מעצר רואיה ואף מקום למעצר באיזוק...". אלא שבהמשך קבע בית המשפט המחווי כי באותו מקרה, בשל מסוכנותו הגבוהה של המשיב, החלופה ב"בית חם" לא תסכו. עיר כי גם באותו עניין היה מדובר בעבריות אלימות בבית חם" או שחרור כחלופת מעצר ב"בית חם" (שם ניתן להזכיר גם איזוק אלקטרוני). לאחר ששאלתי את העניין, אני סבור כי יש באחת מחלופות אלה כדי להשיג את תכלית המעצר.

באשר לשחרור לגmilה, אכן המשיב מוכר ל"בית חם" לטיפול אמבולטורי במשך מספר שנים. אלא שאין מחולקת כי טיפול זה לא צלח. זאת ועוד, המשיב הצהיר בשיחתו הראשונה עם קצין המבחן כי "אינו מתאים" למוסדות גmilה, מכיוון שמכיר את הדרישות שלהם וידע כי אין יכולתו לעמוד בהן. גם שבשיחה שנייה הסביר שלא הובן נכון ושואג מעוניין להשתלב בטיפול ארוך טוח במוסד גmilה סגור, שירות המבחן התרשם כי סיכון הצלחת הlixir הטיפולי נמוכים וכי המשיב לא פנו לטיפול ומונע ע"י שיקולי רוח והפסד בלבד. לא מצאתי נימוק משכנע המצדיק התערבותה במסקנה זו של שירות המבחן, שהינו גורם מڪוציאי ובלתי תלוי. אך יש להוסיף כי בית חם לא מתמחה בטיפול במכורים הסובלים מתחלה כפולה דוגמת המשיב ואך לא מתמחה בטיפול בתחום אלימות המשפחה. המשיב גם לא הציע ערבים מגבים. מכאן שלא מתקיימים התנאים שמאפשרים לשחרור לגmilה בשלב הדיוני הנוכחי, במיוחד מסוכנותו הגבוהה של המשיב כמפורט לעיל.

16. באשר לשחרור כחלופת מעצר ב"בית חם" או מעצר בפיקוח אלקטרוני ב"בית חם", סבורני כי לא מדובר בחלופה הולמת בנסיבות העניין. כאמור, מסוכנותו המשיב גבוהה. המשיב מוכר לסמים קשים וסובל מסכיזופרניה. שירות המבחן העיריך כי קיים סיכון להפרת תנאי שחרור ע"י המשיב, במיוחד כלפי המתлонנות, ונוכח העיסוק האובייסיבי של המשיב במתلونנות ותחושים הקורובנות הגדולה בשל מעצרו, כפי שהוא לידי ביטוי גם בדברי המשיב לפני בדיון ביום 24/12/2, התרשםותי זהה. מהאמור ברור כי אין בחלופה שלא כוללת טיפול משמעותי מושמעותי בתחום ההתמכרות כדי להפחית את מסוכנותו של המשיב לרמה סבירה. גם האיזוק האלקטרוני לא יכול לסייע בעניין. אין להתעלם גם מכך שההרחק בין "בית חם" לבני מקום מגוריו המתлонנת אינו רב.

17. לאור כל האמור אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים וכן אני מורה.
ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ה, 22 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.